

DE TE FABULA NARRATUR

1

OSZTÁLYHARCOS JÁTÉKOK RÉKA MANÓNAK

„Viljami sok hasznos dolgot tanult meg az iskolában , nemcsak az első évben, hanem a későbbiekben is . Megtanulta, hogy kétszer kettő az négy , hogy isten teremtette az eget meg a földet , hogy a föld kerek, mint egy labda , és két sarka van , és hogy a föld felületén vonalak húzódnak , amelyeket a bak meg a rák nem mernek átlépni , vissza kell tőlük fordulniuk . Az iskolában azt is elmondták, hogy mi mindent kell tisztelniük meg szeretniük . Szeretniük , tisztelniük kell az apjukat, anyjukat és a felsőbbséget és hazájukat meg az istent . Viljami szerette anyját , de apját egy cseppet sem , tőle csak félt . A felsőbbség pedig olyan rendőrségforma volt , és Viljami nem értette , miért kelljen a rendőrséget szeretni . A külvárosban senki sem szerette a rendőrséget , hiszen ha valahol a rendőrség megjelent , ott már valami baj történt , vagy valami rossz következett . A szomszédasszonyok kétszer hívták ki a rendőrséget Viljamiék házába, mind a két alkalommal az asztalos verekedett a feleségével . És utána az asztalost elvitték, bezárták , és szalmán kellett feküdni . Viljami akkor azt fontolgatta , vajon apjának disznókkal kellett-e aludni , és amikor ezt anyjától megkérdezte , anyja nagy nevetésben tört ki : ” Természetesen , disznókkal hiszen mindannyian disznók ! ”

DE TE FABULA NARRATUR

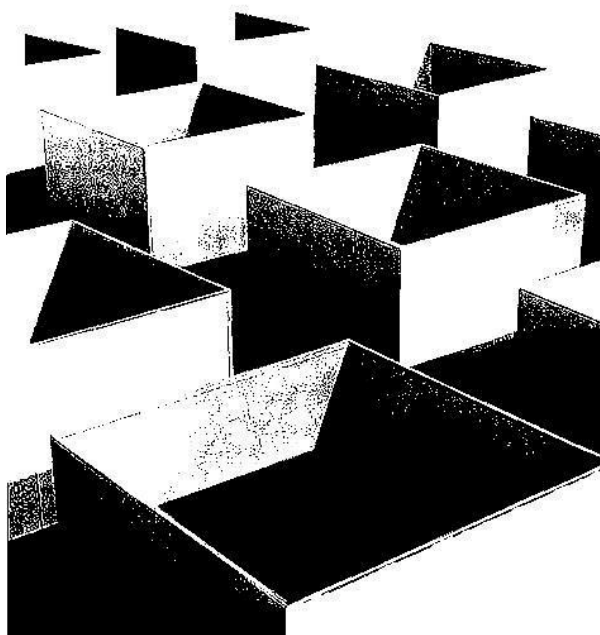
2

OSZTÁLYHARCOS JÁTÉKOK RÉKA MANÓNAK

(Manónak és a jövő kommunista generációjának. Gyerekeinknek, testvéreinknek, elvtársainknak , mindenkori forradalmi és kommunista mozgalomnak , a munkásosztály korosztályainak az osztályöntudatosodás reményében a kommunizmusért ! Azoknak, akik valóban az elidegenedés ellen harcolnak hétköznapjaink szintjén. Azoknak, akik értik, gyakorlati valóságukká teszik azt a kommunista axiómát , hogy az elidegenedés ellen nem harcolhatunk az elidegenedés fenntartásával .)

ALIENATION

„Ne nézzetek hátra ! Ott már voltatok ! „

„ Az én vezérem bensőmből vezérel!
Emberek, nem vadak -
elmék vagyunk! Szívünk, míg vágyat érlel,
nem kartoték-adat.
Jöjj el, szabadság! Te szülsz nekem rendet,
jó szóval oktasd, játszani is engeddd
szép, komoly fiadat ! ”

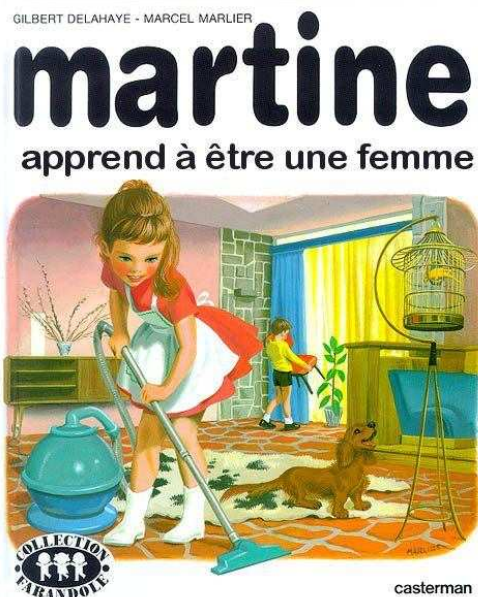
Az idősebb Pieter Bruegel mester Gyermejjátékok festményén keresztül mutatja be a korabeli osztályvalóságot, egyedi és árulkodó életjeleneteket. A játszó gyermekek ábrázolása, mint történelmi tabló. A gyerekek játszanak, de ezek a játékok felnőttek magatartását utánozza „e cselekvések szokásokra utalnak, a szokások pedig ősi hagyományokra „. Lépünk tovább a kép bűvöletéből, tekintsünk a mára. A gyerekek ezeket a játékokat ma is játsszák. Az idő viharmadara nem tétlenkedik. A gyerekek játékaikat több szempontból kell értelmezni, látni, hallani, átélni, művelni. Integráló és szocializációs tényező kis baba kortól. A kapitalizmusbeli társadalmi élethez való szocializálódás egyik alapja, sava-borsa, gyermekkorban, később is. A romantikusok elbőgik magukat, az egyik törpe arzént iszik, túléli s útlevelért könyörög csak el innét messzire - messze ! Pán Péter nem kíván felnőni, számára a játék, kaland, szabadság, a közösség meglelése. Túl a társadalom korlátain. Mert a játék forrása örömforrás, önfeledtség, a boldogság virágai a gyermek édenkert képzetében. De a játék a kommunistává nevelés egyik eszköze is, akár csak a mozgalmi mese. A mesénél gyakorlatiasabb, bár mesét és játékot összekötni egyszerű, többnyire eleve adott. A kicsik valóságutánzó játékaiban a történetet a manipuláció tartja össze, a témát (tekintet nélkül arra, milyen indulati feszültségek vezetődnek le benne) a környezetből átvett cselekvést hordozza." Lásd a társadalmi szerepjátékokat! A Manók egyre több ponton érintkeznek a világgal, meg kell tanulniuk, hogyan viselkedjenek közösségben, hogyan maradjanak talpon, meg kell tanulniuk az etikettet, jaj, Manó ne túrd az orrod, ne köpd le a Nagy-Magyarország térképet (dehogynem !) és ne lopj mogyorós csokoládét (lopj, ha nem kockázatos !). Megtanulnak, belekényszerülnek a rácsok nélküli börtönbe létezni. Éppen ezért olyan Manókat kell nevelni türelmesen, odafigyelően, akik tisztában vannak a kapitalizmusbeli lehetőségeikkel, realisták, illúziómentesek és ezért kommunista forradalmárokká válnak. Játékaik jellege átalakul, ahogyan növekednek, tágul a

horizont. Játékaink tárgyiasulnak, (ez folyamatosan ideológiai, értékrendbeli, de Mammon lehetőségének tágulása is, folyamatos bevételt biztosítva a játékipar kapitalizmusának.) Hangsúlyoznánk, hogy játék képét s eszköztárát közvetlen társadalmi valóságból nyerjük. Otthon, tévé, internet, utca, óvoda, iskola, játszótér ect...ect. Persze nem mindegy mit, és hogyan játszunk ! Figyelembe kell vennünk a Manók szellemi érettségét, fogékonyságát, nyitottságát , kreativitás hajlamait és egyáltalán azt, hogy , mennyi idő s vagy, mit szeretsz, akarsz, és mit lehet éppen játszani . És így tovább. Barbie baba ordenáré burzsoá világgképéből, kétségtelenül nehezebb kibújni, ocsúdnod, ébredned, a felforgatás lényegét érzékeltetni, láttatni, mint a Thyl Ulenspiegel bábózza „életre hívni” ébredező forradalmi öntudatot. De míg az utóbbi társadalmi funkcióját csak idővel fogja megérteni Manók serege, addig Barbie giccses burzsoá esztétikai megjelenítésével, rémegyszerű tartamaival annak divatba hozott „állandósága” révén hamar azonosul. Thyl hiába tréfás, tudatosan lázító kópé.

Barbie ott van a mindennapok kiüresedő perceiben, a hétköznapiok ketrecében, médiáiban, kívülről közvetített gyermekvágyakban, aludni nem engedő vágyképzégekben. A kópé is csak éppen kevésbé tudatosan, és idomítva az uralkodó tolerancia szinthez. Még csak lázadó alakjának démonizálását „negatív” kicsengését sem kell különösebben elvégezni, az osztályvalóság által kialakított uralkodó társadalmi kép megrendelés nélkül találja, hiszen - mert így véli a burzsoá elme, a gyerek számára, társadalmi életére nézve jámbor integrálható a kópé, kalóz, betyár, lázadó. „Jópofa fickók”, tőlük kerek egész, mint a labda a világgképek nyögi a konzervatív sablon. Ámbátor alakjuk felkeltheti a Manók kíváncsiságát. Vegyük a kalóz személyét, ezt az állandóan kalandba keveredő társadalmilag nem statikus kőszobor alakot. Ha meg kalóz, akkor kalóz utópiák, ha meg utópiák, hát mi végre is ezek? Törvényenkívüliség, szabadság, munka száműzése ect. ect.... Azt is gondolhatjuk a gyerek társadalmi élményvilágában a lázadás szelleme pusztán szocializációs törvényszerűség. Ez igaz, de a mi feladatunk a Manókkal társként összefogva, ennek a törvényszerűségnek a továbbiakban kommunista tudatát,

gyakorlatiasságát, feltárni, kidomborítani, kibontakozását elősegíteni. A kópé szelleme benned él Manócska, növekedik, izmosodik, eközben a társadalom integrálni szeretné személyiségedet, hamm bekapni, befalni örökre. Az, hogy a kis kópé alakja a későbbiek során mivé növekedik, szépiül, avagy torzul rajtunk is áll. Manó minél érettebb, nagyobb annál több lehetősége, alkalma van megérteni, mit ígér neki a tőke állatkertje. Osztálytudatos forradalmár vagy nihilista lázadó, állampolgár, önnön létébe beletörődő, újratermelő bér munkás élet, állandóan hasznot lefölni kényszerülő, akaró burzsoá, szörnyű gnóm, lakája az uraknak... széles a rácsok nélküli börtön spektruma !

De lehetsz kis kerti törpékkel békében éldegélő kispolgári ideákat megtestesítő lelki bűvár, elismert álmodozó mesefaragó művész, militáns vérfarkas náci, buddhista szerzetes, aki eltévedt a köldöknézők országútján, liberális-zöld fenntarthatóság csendőre, humanista bohóc, ki nyelvet ölt a színpadon, és ennyiben szerepe kimerül. A menüpont étlapján ott van még ezernyi káprázat tiltakozó balos szakszervezetistől a metafizikusok felhők bronzlovasáig. A gyerekek Barbie játékeszköz, ideológiai funkcióját nem látja át apró befogadó életkorában még nem pedig Barbie már híveket toboroz, kapitalista ideológiai, társadalmi mintája üvölti a kapitalista társadalom kurvaságát, elidegenedettségét ! Társadalmi értékek, normák, etalonok közvetítésével döntő szerepet kapnak a felnövekvő bér munkásbeli gyerekek szocializációjában ezek a fetiszáló játék prostik. „Az egyes áruk fetiszálása önálló életre kelti a tárgyakat, s eltakarja a gondolkodásunk előtt a folyamatot, amely a társadalmi és természeti erőforrásokat a késztermékek előállítására fogja be, minden más lehetséges folyamat helyett. Eltakarja az áru politikai (ideológiai) mivoltát, azt, ahogy az áru a saját emberi mivoltomat alakítja .”

Barbie ártalmatlan giccs örületnek tetszik, de máris megnyílnak a világpénztárcái, Julcsának van, így hát nekem is kell, és megvesszük a gyerekeknek. Ezzel vesszünk egy szexizmust, közvetítő műanyag nihilbe futó szőke ostoba tini bombázó alakot. Macsóizmust erősítő, kapitalizmusbeli butácska sztereotíp szexideát.” A sztár (példánkban Barbie baba) az élő emberi lény spektakuláris képviselője, azzal, hogy egy lehetséges szerep képét sűríti magában, ennek a banalitásnak a sűrítőménye. A sztár a sekélyes látszateletre való szakosodás identifikációs mintája, aki így kárpótol a ténylegesen megélt produktív szakosodás lehetetlenségéért. A sztár dolga szabadon és globális módon megjeleníteni a különböző életstílusokat és stilizálni a különböző társadalom - felfogásokat. A társadalmi öszmunka elzárt eredményét testesítik meg azzal, hogy olyan melléktermékeinek maszkját öltik fel, amelyek csodás módon a munka, mint egész fölébe helyeződnek, mint annak célja; ezek a melléktermékek a hatalom és a tétlen szabadság, a döntés hatalma és a fogyasztás szabadsága: azon folyamat kezdete és vége, amely sohasem kérdéses. Az első esetében a kormányzati hatalom személyesül meg a pszeudosztárban, a másodikban a fogyasztás sztárjai kampányolnak a megélt élet feletti pseudohatalom képviselőjében.”

Nem kétséges, jó lenne „divatba hozni” a vörös tankokat, amelyek átgázolnak erkölcs órákon, óvodákon, iskolákon, ledarálják a bíróságot, parlamentet, börtönöket, államhatárokat, a polgárság fogsorát, DAS KAPITAL birodalmát.

De ennek a vörös tanknak a forradalom tankjának meglevenedésének játékszerűen akkor van értelme, ha a gyerek átlátja, felfogja miért is történik mindez. A játék kettős jellegű, mert ugyan szocializál, de éppen ezáltal új horizontokat nyit és a forradalmasítás eszköze lehet. A játék örömét nem akarjuk el orozni a lurkótól, meglehet lusták is vagyunk és az egyszerűbb megoldást válasszuk. Ahelyett, hogy leülnénk vele rajzolni (hé, Manócska te Barbie-t rajzolsz....) előrántjuk a szőke démont, a kisgyerekeket felültető Barbie babát ! Igenis be kell avatkoznia a hétköznapi dolgok menetébe, tudatosan kommunista alapon hatni, nevelni, de nem „megerőszakolni” kis társainkat. Rájuk erőszakolni azt, amit nem ért, amivel nem is képes azonosulni, semmi értelme sincs. Nem létezik eleve anarchista gyerek, mint azt néhány idealista idióta látni szeretné. Társadalmi szocializáció részé az osztálytudatos nevelés, nem valami ellen, hanem totálisan szemben állva az osztálytársadalommal, kommunistákat akarunk nevelni. A burzsoá szocializáció integráló formája ezeridejű, arcú, hatása térben, időben, földön-égen kiterjedt. S úgyis megtalálnak. Akár egyidejűleg a felforgatás meséivel, alakjaival, barátaival, elvtársaival, játékaival. Sokszor „egy kalandon belül. „És mindegy honnan ömlik, árad, burjánzik, bűzlik. Gátat szakít utcán, játszótéren, iskolában, hegedű órán, pizzafaláskor, tévéből, internetről, mobilról elénk lép a társadalmi élet ellenforradalmi szocializációja, végtelen özöne-közönye. „ A nevelés - akár tetszik, akár nem- végső fokon a gátlások kiépítését jelenti, mert a társadalmi lét szükségessé tesz bizonyos gátlásokat. Ugyanezt így is megfogalmazhatjuk: a társadalmi együttélés szükségessé teszi bizonyos, a társadalmi igényeknek megfelelő, feltételes reflexek kialakítását. De akárhogy is fogalmazunk, amikor a kapitalizmusbeli

fegyelmezett embercsemetéről szólnak, megfelelő magatartásról, viselkedésről beszélünk, akkor azt mondjuk, hogy a kapitalizmusbeli törvények, konvenciók, gátlások határai között viselkedik, elfogadtatjuk vele az előírásokat, szokásokat, törvényeket, szabályokat, viselkedési normákat és bizonyos szintig a társadalom értékrendjét. Még sincs azonban minden veszve ... Vigotszkijnál olvastam, hogy a tücsök és a hangya La Fontaine mesében a gyerekek igen keményszívűnek és visszataszítónak találták a hangya morálját, és minden együttérzésük a tücsöké volt, amely legalább nyáron kellemesen és vidáman élt, nem pedig a hangyáé, amelyet ellenszenvesnek és prózainak találtak. A kapitalizmus rendjéhez alkalmazkodó szocializáción, a keresztény humanizmus magántulajdont szépítő-építő meséin és társadalmának játszóházaiban csatornáin át termelteti munkaerő utánpótlását a tőke futószalag mechanizmusa. Csalogat, bekap, kufárkodik, alkut köt, elkábít, önképére szeretne formálni, szocializálni. Amit azonban nem lehet, nem tud kikerülni, szocializációjának dialektikus jellege, ugyanis szembe is állíthatja „áldozatát” a rendszerrel, és nem „láthatatlan kézként, hanem ha kommunista szellemiséggel neveljük azokat a gyerekeket, akik ebben társaink, akkor a gyerek kritikusan viszonyul a valóságához, és önmagában is kiterelvényesedik felforgató világképe. Látnivaló a cél „a rácsok nélküli börtön” kommunista felszámolása, a kommunizmus megalkotása. A Manók, (mi magunk is) csakis ekkor élhetünk teljes életet, ha létrehozuk az osztályok nélküli világot. Ami a tőkés társadalom életkonzervativizmusának, ellenforradalmi létének, győzelmeinek záloga, az egyszersmind eltiprásának is záloga kell, hogy legyen. Hiszen a teljes életre való törekvést leláncolja, munkába rohaszt, kisajátítja, elidegeníti. Konzerválja az osztálytársadalmat. Fejlődése során a tőke mindig az osztályok tagadásának irányába halad. Ezt végül teljesítette is a bérmunka univerzális kiterjesztésével, és ezáltal átmeneti állapotként létrehozta azt, amit univerzális osztálynak neveznek. A bérmunkásosztályt. Gyerekeink is bérmunkások lesznek. Bomlik a tőke teste, bomlik a társadalmi tudat (erőteljesebben az osztálytudat a tőke javára), a kérdés a bomlás jövőbeli iránya-aránya. És mi azt akarjuk, hogy a felbomlást, szétesést, ahogy csak lehet, érzékelje, és önnön kezébe vegye sorsát a jövő proletár generációja. Meséivel, játékaival tudatosodásának, növekedésének arányában kommunista nevelésben részesüljön, hogy osztálytudatos proletárja váljon. Ehhez lényeges eszköz az osztályharcos játék, amely tartalmában tér el a szokványos játékoktól. Más jelentésvilággal bír. Más, új társadalmi jelentések, képek, vágyak, fantáziák érlelődnek általa a hamis tudat birodalmával szemben. Tartalmilag meghaladva a korábbi jelentésformákat, arra ösztönzően, hogy későbbiekben kommunistaként kerülj szembe az osztályvalósággal. A kapitalizmus jelenleg erősebb minden téren, ezért a forradalmi mese, játék, kaland csak eszköz a felforgatáshoz, akár új társadalomhoz ajtaján egy kulcs az új élethez. Mivel magát a kapitalizmust éppen az általa nyújtott negatív tapasztalat: az élet meghamisítása, munkába rohasztása, elidegenítése általi öntudatra ébredés bomlasztja fel.

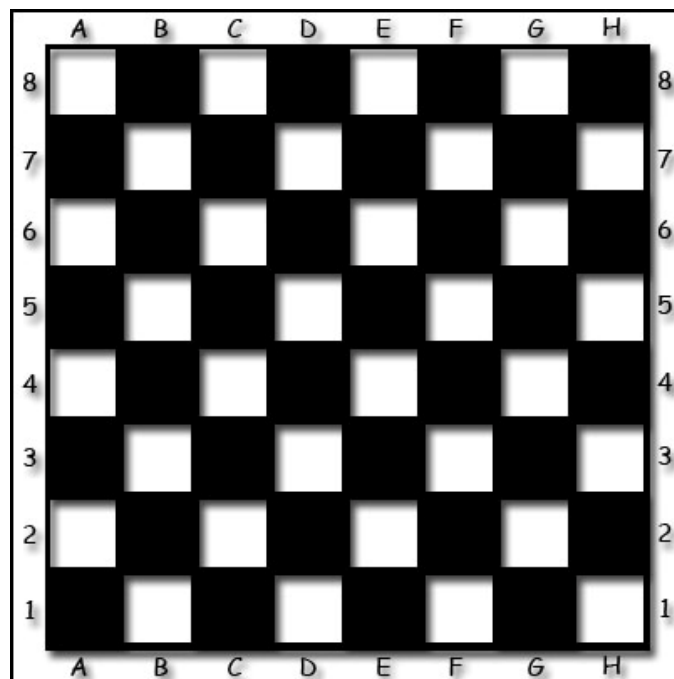
Az elidegenedés ellen...

Kommunista Homo Sapiens.

Találkozik 100 kommunista, vagy még több. Véletlenszerűen, pl. ahogyan egymás mellett állnak, egyesével rájuk mutatunk és ellátjuk őket - egymást egy-egy számmal egytől tízig. Papír, ceruza mindig akad. Miután mindenki megkapta a számát, meg kell keresnie az azonos számmal rendelkezőket és velük csoportot kell alkotnia. Így lesz húsz ötfős, létrehozott csoport, amelyek kapnak egy öt kérdésből álló kérdéssort (pl. Kell-e Hegelt olvasni ahhoz, hogy megértsük Marxot? Mi volt számodra az elmúlt években a legfontosabb mozgalmi esemény, társadalmi esemény és miért?, Mi indított el azon az úton, ami most ide hozott ebbe a közösségbe, hogyan lettél kommunista? Melyek kedvenc mozgalmi olvasmányaid? És így tovább. Tetszés szerint.) A csoportból valaki egyesével felolvassa a kérdéseket és egymás után mindenki megválaszolja azokat. A megválaszolás sorrendje kérdéseként más és más. Ezzel elkezdődhet a falanszterek lebontása. Bort, sört, körtepálinkát, sült jércét! Málnaszörpöt, teát, kávét, süteményt, gyümölcsöt. Gombás sajtos kolbászos szendvicset, zöldség és hústálakat: fenséges ízek kavalkádját!

Forradalmi játékok- osztályharcos játékok :

Sakktáblás forradalmi játék kellékei

Sakktáblát kerítsünk, minél nagyobbat, annál jobban megfelel. Azután rajzolj, ácsolj, kalapácsolj, Manócska egy kapitalista figurát (egy szörnyet) szükséges a játékhoz szereplőnek, bábúnak. Méretarányosat, ami kisebb kártya formájú-alakú, de

bármilyen alakú lehet, a lényeg, kidomborodjon kicsoda is ő. Életünk szörnye ! Olyat varázsolj, olyan szörnyet, aki leképzi egy alakban a kapitalizmust, ocsmány, rút, borzalmas, taszító alak legyen. Sötét múltja, démoni jelene van. Őmiatta kell korán kelnie apunak, anyunak. Neked. Milliárdnyi elnyomott, kizsákmányolt mindenkinek. Őmiatta halunk korán, őmiatta kevés a játékidő, és egyáltalán őmiatta létezik még az óra, tízet ütött, térjünk nyugovóra. Látod, nem lehetsz annyit játszótársaiddal, barátaiddal, mint amennyit szeretnél. Őmiatta utazunk a személytelen város fakó labirintus sivatagába, munkába, munkaközvetítőbe, fogorvoshoz, óvodába, iskolába meghalni a tőke oltárán. Őmiatta fáradt anyu, fagyott meg az utcán a proli, és elnyűttek a kizsákmányolt szegény emberek arcai. Tekintetük megtört s hideg, mint a hajnali tengervíz. Őmiatta nem lehet részed a tegnap álmodott vitorlás hajó óceáni kalandjában. Őmiatta vannak kertek előtt falak, Őmiatta a játszóterek börtönök, a kertekben pedig bánatos növények szenvednek, haldokló virágok, énekét hallod ! Őmiatta halt éhen Lunga, a fekete kislány, s didereg, reszket, az árva 6 éves afgán kisgyerek, apját a burzsoá háború megölte. Őmiatta haltak meg a tegnapok forradalmi „álmai” rémülten sikolt a territóriumba zárt élet. Olyat tudsz rajzolni, hogy beleremeg testünk, fogaink vacognak.

Reszket a falevél, elreppen a denevér, susog a sás.

Ordítanak a szavak, a rét, a patak !

Menekül ki merre lát !

Olyat jelenítsél meg, amit ha látunk, levegőért kapkodunk ! Oké, én egy korsó sörért! Olyat álmodj, amitől a fák megriadnak, az entek forradalmárok lesznek, olyat rajzoljál, amitől a tőről elrepül a golya, mert neki is bemocskolták kedves tavát, s indul harcolni. Viharmadár ! Olyat varázsolj, amitől a villamos beszalad a bankba, eközben elgázol rendőrt, maga alátemeti a BKV ellenőrt, a bankár feje leszakad, a széf felrobban, mi meg forradalmilag kisajátítjuk a benne levő vagytonokat.

Olyat rajzolj, mint amikor, tudod, igazságtalanul bántanak, és arra gondolsz, hogy leágyúzod bántalmazódat. Bár a kapitalista rendszert nemcsak azért utáljuk, mert igazságtalan, egészében gyűlöljük, mert nem lehet benne teljes életet élni. Ahogyan egy baráti hang fogalmazott: „az élet nem él”.

" Legelőször a manók bújtak el az est fűvébe, a manók legelőbb. aztán tündér-húgaim hagytak el éjfél után, de még hajnal előtt. A boszorkány felsöpörgette a sárkány barlangját, s ő is elveszett. Az álmok zavaros vadvizein most nappalaim lidércfénye remeg."

Ellenpontonként Manócska négy kommunista arcát elevenítsd fel, kommunizmus megtestesítőinek arcát, tavasz virága illatoz, készül a mandulás sütemény ! Ők kergetik űzik a fertelmes burzsoát, a kapitalizmus megtestesítőjét. A szörnyet! Négy forradalmárt varázsolj ! Varázsolj olyan arcokat, fejeket, tekinteteket, mint akikkel kirándulni indulsz a tavaszba. Rajz, grafika, festmény, kép, akármilyen forma megfelel, de a méretekre figyelj oda. Lehet allegorikus, mesearc, szimbolikus, jelképes, álommal, vágyakkal, de teljes életre vágyakozók arcai, azért cselekvők ! Társaink viharban, napsütésben. A mesebeli elnyomott szegénylegény proletárrá lényegült, Hagymácska meséből transzponált kommunista. Ők is lehetnek akár a kommunizmus arcai ! Négy égtáj, négy évszak forradalmi arcai. A kommunizmust képviselő alakoknak, ábrázolásnak nem feltétlenül emberarca van. Vörös csillag, holdsugár, hajnali táj, mosolygó kis kövek, bálna, óceán, medúza, madár, zuzmó, fa, cserje, vörös tündér, szivárvány, forradalmi karnevál, ezerfelé rajzó kis bogarak ! Vörös vonat, zászló, látomás, forradalmi akarát ! Jó sárkány, unikornis, vörös napba öltözött kislány, tűz- liliom, páfrányligeten élő vakond, Robin Goddfelow szelleme !

Kommunizmus és kapitalizmus

(sakktáblás forradalmi játék)

Sakktáblán játszunk, de csak a fekete mezőkön. Négy világos gyaloggal játszik az egyik játékos, ő a forradalmárok keze, egy feketével a másik, aki a kapitalizmus bábujaival játszik. Rémes, de valakinek ezt is el kell vállalnia. Bízzuk a véletlenre fej vagy írás alapon....A világosak a forradalmárok, a sötét a rút alak a kapitalizmus maga. A szörny és százmilliónyi pofája van. A világos játékos a táblának őfelé eső szélén a négy fekete mezőre helyezi el elvtársait. A sötét a még üresen álló huszonnyolc mező bármelyikére teheti a kapitalizmus bábuját. A forradalmároknak az a célja, hogy beszorítsa a kapitalizmust, Mammont hogy a sötét jelen - múlt bábuja ne tudjon lépni. Elnyomni, megfejteni, fel és kihasználni. Az ő célja viszont az, hogy a forradalmárok sorfala mögé kerüljön, megmeneküljön, és tovább űzze gyilkos üzelveit-üzleteit. Felváltva lépnek,

minden lépés a sakkbeli gyalog ütő lépésének felel meg, tehát az átlósan szomszédos fekete mezőre lehet helyezni a figurát - bábút. Annyi a különbség, hogy a forradalmár figurái csak előre haladhatnak, a kapitalizmus bábuja viszont átlósan minden irányba léphet.

Miután a kapitalizmussal játszó kéz elhelyezte bábúját (a játék végén öblítsen kezét az illető, s ne féljen senki. Gyerek, elvtárs, szimpatizáns potenciális forradalmár, személyét nem éri megtorlás...) A forradalmárok alakjaival játszó az első lépés. A forradalmi figuráknak nem szabad olyan rést hagyni a sorfalon, amelyen a kapitalizmus bábuja, fertelme átléphet, mert visszafelé már nem tudja kergetni. A sorfal azonban nem maradhat végig egyenes vonalban, mert a kapitalizmus bábuja mindenképpen igyekszik akadályozni a forradalmárok figurájának mozgását. Valóság-hű játék. A forradalmárokkal játszó kéz ilyenkor derékszög alakban vonultatja fel figuráit, hogy aztán a hátul maradó egy figurával betömhesse a rést, s a menekülni próbáló kapitalizmus bábuja elé állhasson. Ez mindig sikerülhet neki. MINDIG ! A kapitalizmus bábuja csak akkor szökhet meg, menekülhet meg, ha a forradalmárok játékos hibát követ el. FIGYELJÜNK ODA

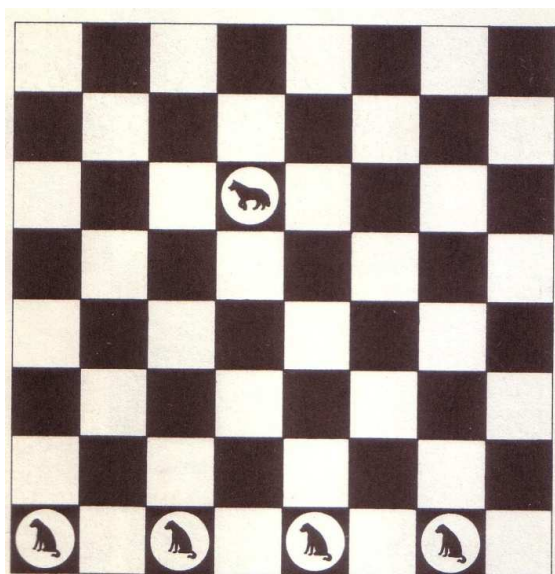

Vörös kutyák - farkas

Forradalmi-játék

Ez a játék évszázadok óta kedvelt. Ifjak, üdék, világszépek, városok, falvak népe játszotta. Sok néven szaladt. Mi elgáncsoltuk. Nem sírt. Távolba vesző idők óta

keresett magának új nevet. Ugyanis identitás zavara volt. Már nincs. A játszma kezdetén fej vagy írás alapon eldől ki legyen vörös kutyákkal a forradalom hűségese vörös kutyáival, ki a farkassal, az ellenforradalmi ordassal. Manó ez a farkas a hatalom szolgálatába szegődött, ez a farkas akarta befalni a hét kismalacot. Soha nem volt komája a Tarkatollú barátjának, farkas komának. A játszma elején a vörös kutyákat a rajz alapján alapsor sötét mezőire kell állítani. Az ordas a tábla bármely sötét mezőjéről indulhat. Négy vörös kutya áll szemben egyetlen ordassal. A kutyák célja az ordas bekerítése, a farkasé pedig a támadóvonal áttörése. Játékunkat 8 x 8 -as hagyományos sakktáblán játszható. A vörösök Fifi, Nyesztor, ős -Mackó és Maci kutyák mindig átlós irányban egy mezőt léphetnek előre, a sötét mezőkön maradva. A farkas szabadon mozog: ő is csak egy mezőt léphet ugyan, de minden irányban, tehát társainkkal ellentétben akár hátrafelé is. A játék folyamán Manócska, a kutyák és a farkas neve Borzalom nem ugorhatják át és ki sem üthetik egymást. A farkas, jaj, időlegesen győzött, ha áttör a kutyák vonalán. Megmenekült. A vörösök azonban nyerhetnek, ha az ordast úgy beszorítják (például az egyik sarokba vagy a tábla széléhez szorítjuk), hogy nem tud lépni. Nem zabálják fel többé a teret az ordasok !

A játék stratégiája egyszerű, mint egy almás lepény: a kutyákat zárt sorba kell vezetni. A vérfarkasnak közvetlen közélről kell a kutyáinkat megtámadnia, hogy a sorfalon keletkező rést, kutyáink hibáját, azonnal kihasználhassa az ordas. Hibátlan játék esetén a vörös kutyákat azonban nem lehet legyőzni !

Nagyobbaknak

Francia katonajátékból változtattuk forradalmi játékká. A hagyomány szerint francia katonák koporsóig szórakoztak vele az 1870/71-es porosz háború idején. A háborút

elvesztették, időközben a Párizsi Kommün kitört, leverték, a fehérterror proletárvért vedelt !

A játéktábla, amelyet egyszerűen lerajzolhatunk egy papirosra, tizenegy pontból és az ezeket összekötő egyenesekből áll. Kilenc pont a tizenegyből négyzet alakban helyezkedik el, ezeket számokkal jelöljük. Ezen a négyzeten kívül van még két pont, a tábla két csúcsa, amelyeket A-val és B-vel jelölünk.

A figurákkal a pontokat összekötő hálózat mentén lehet lépni, tehát előre, oldalt és átlósan valamelyik szomszédos pontra. Itt is érvényes az a szabály, hogy a forradalmár nem léphet hátrafelé, jobbra vagy balra azonban szabad lépnie.

15

Az eredeti szabályok szerint az ellenforradalmárral játszó az 5-ös mezőre helyezi bábuját a játszma kezdetén, a forradalmárt játszó pedig az A-ra, az 1-esre és a 3-asra. Az első lépés ennél a játéknál is a forradalmi figurájáé.

A forradalmár akkor nyert, ha az ellenforradalmár bábuja nem tud lépni. Három olyan pont van, ahol a forradalom figurája be tudja szorítani az ellenforradalmi bábút, a B, a 4/es és a 6/os. A sakktáblán játszó változatban is kétféleképpen lehet nyerni a forradalmi figurának, az oldalsó mezőn szorítja be a gaz ellenforradalmárt vagy a táblának az induló vonallal szemben lévő szélén.

Bár ennek a változatnak bonyolultabbak a lépéskombinációi, mint a sakktáblás játéknak, a forradalmár itt is előnyben van. Az ellenforradalmár bábujának minden lépésére lehet sikeres ellenlépése. Bár ezt az előnyt teljesen nem korrigálja, a játékot mégis színesebbé teszi az a módosítás, hogy az ellenforradalmi bábu a tábla bármelyik pontját elfoglalhatja a játszma kezdetén, kivéve az A-t, mert ezzel máris a forradalmárok vonala mögé kerülne. Mi lesz ennek a szabálynak megfelelően a játékosak taktikája? Az ellenforradalmár bábu nem kezdhet a B ,a 4 /es vagy 6 /os mezőn mert akkor a forradalom már az első lépésnél beszoríthatja(hej de jó lenne látni ezt a tágabb valóságban is !)

Milyen felállítás juttatja győzelemhez a forradalmárt, ha az ellenforradalmár bábu a többi számok egyikét választja az indulásnál? Ez a kérdés. A forradalmi leleményesség előnyben...

A játékfigurák ugyanazok, játéktáblát azonban készítenünk kell!

Harcra fel !

Anarchista jövőkép

Szegényparasztok, fekete lovagok, a hatalom adószedő óriásai

Osztályharcos játékunkhoz, mese is dukál, mert erre épül, móka, furfang, osztályharcos szocializáció, nevelés a forradalomra. Felolvassa egy gyerek, aki játszani nem szeret? Ezen aztán jót nevet ! Kacagjatok eleget, kergetve a szeleket !

Hol volt, és pedig volt valahol az erdőkön, hegyeken, folyókon túl létezett egy birodalom, ahol eljött az aratás ideje. A szegényparasztok egész évben dolgoztak, hogy megtermeljék az aranymagot, aminek elérkezett betakarítási ideje. Nem messze, falujuktól egy várban, éltek a törvényen kívüli lovagok, akik bátrak és merészek voltak. Kardot jól forgattak és igencsak régóta szemben álltak ország- világ hatalmasaival, királyokkal, ispánokkal, bírakkal. De valami fontosat még ők sem tudtak. Éspedig azt, hogy a csudába kell gabonát termesztetni. Így fosztogatták, megtámadták az uralkodó osztály tagjait, szolgálait: gazdag nemeseket, főurakat, hercegeket, földesurakat, kolostorokat, a király adószedőit. Ennek ellenére gyakorta éheztek, szükségét szenvedtek. Ezért aztán megegyeztek a szegény paraszttal, ha adnak nekik gabonát, akkor megvédik őket a környéken garázdálkodó óriásoktól, akik a királyság adószedői voltak. Egy napon a szegény parasztnak, élükön Heninggel, ki igencsak borissza vala, és mókamester, egy nagy zsák gabonával útnak indultak a fekete lovagok várába. Igen ám, de épp a vár és a falu között terült az adószedő óriások birodalma. Az óriások féltek a gyors lovakon száguldó éjfekete lovagoktól, de tudták, hogy a lovagok éhen maradnak, ha nem kapják meg a gabonát, és akár éhen is pusztulhatnak. Ha pedig így esne, akkor ők, az óriások a királyság hűséges, garázdálkodó alattvalói, élet és halál urai lehetnének. Ezért az óriások megpróbálták megállítani-megfogni és husáanggal megverni, és elkobozni gabonájukat a gabonaszállító szegényparasztoktól. E célból egy óriásnak kétszer kellett gyors egymásutánban elnéspángolni egy parasztnak. Az a parasztnak, akit elverték, óriásbirodalom szélére kellett költöznie. S bizony nem igen juthatott el a lovagok várába, akik éhen maradtak, és az adószedő óriások szabadon garázdálkodhattak.

Manócska ! A fekete lovagok hogyan igyekeznének megvédeni a parasztnak az óriásoktól. Hiszen éhen maradnak ! Manócskák ! A szegényparasztok, hogyan igyekeznének eljuttatni épségbe a fekete lovagokhoz a nagy zsák gabonát, máskülönben megadóztatják őket a hatalmasok! Az óriás hogyan akarná kifosztani, megadóztatni a szegényparasztok, ő a királyt szolgálja! A fekete lovagok elkaphatnak egy-egy óriást, és pedig kapjatok el mind többet, ha utolértek és kapjatok le kalapját, sapkáját, mert ezzel minden erejétől megfosztjátok az óriást, akik ezután ártalmatlanná válnak !

Az osztályharcos játékhoz az alábbiak kellenek :

A szegényparasztok megsemmisítő lurkóknak valami nehézzel (kavicssal vagy homokkal) töltött zsák kell, amit a gyerekeknek neked is Manócska nem könnyű felemelni, egy bazi nagy zsákot, de tudjátok vonszolni, húzni, taszigálni. Húzd meg ! (Milyen játék az, amiben robotolni kell, szól ki Manócska, nem volt elég a hajóvontatóknak ?) Az óriásokat megsemmisítő lurkóknak, „husáng”, laza kötésű sálból vagy fátyolból, papírból mindenkinek kell egy kalap. Az egyszerű sapka is megteszi.